

Het Dresdener hoen

Mijn naam is Harm Meester en woon samen met mijn vrouw Evie in Rottum, een dorpje tussen Heerenveen en Joure. Ik heb mijn hele leven al kippen van verschillende rassen gehouden en fok de laatste jaren Dresdeners en Welsumers in zowel de grote alsook de krielsoort.

Tekst en foto's: Harm Meester

Dresdener hoenders, haan en hen.

Internet

Het zal zo'n tien jaar geleden zijn dat ik op het internet een prachtige Dresdener haan zag staan en was meteen verkocht. Het was een haan die gefokt was door Günter Pankoke, wonende in de buurt van Bielefeld in Duitsland. Omdat mijn schoonmoeder een Poolse was die hier na de oorlog met mijn Friese schoonvader is komen wonen, kwamen wij regelmatig tijdens de vakantieperiode in Polen op familiebezoek. Dus zocht ik contact met de heer Pankoke, met de vraag of ik op de terugweg een jonge haan van hem kon overnemen. Dat jaar had hij geen haan, maar hij beloofde me dat hij het daaropvolgende jaar contact met me zou zoeken. Omdat hij dit waarschijnlijk was vergeten heb ik daarom zelf maar geprobeerd hem te bellen. Ik was destijds met mijn vrouw aan de Moezel in de buurt van Trier en heb toen meerdere malen hun nummer

Historisch

Eind jaren 50 en in de 60-er jaren had mijn vader een melkriet in Heerenveen, toen nog met paard en wagen. Hij mocht naast papen melkartikelen, toen nog los getapt, alleen kleine ronde kaasjes in een oranje doorzichtig papiertje en eieren op z'n kar verkopen en zodoende hadden we thuis toen al een hok met zo'n 50 bruine leghennen. Als het hevig onweerde had hij drie dagen geen eieren op de kar, want dan waren de hennen even van de leg. Dit was ook zo toen ik eens een helder idee dacht te hebben en een kolossale zak fijne spaanders bij de plaatselijke aannemer had gehaald en deze, midden in het hok staande, op z'n kop hield en leeg kiepte. De hennen stoven op de diverse zitstokken en waren bang voor de spierwitte krullen op de grond. Als sommigen dan na een tijdje wel de moed hadden verzameld om te landen dan dwarrelden de spaanders alle kanten op en zonder de grond te raken maakten ze een doorstart, terug naar een zitstok. Dus weer enige dagen geen eieren op de breikar.

Jonge dieren in de opfokperiode.

Mijn foktoom.

gedraaid, maar er werd niet opgenomen. Uiteindelijk, toen wij op het punt stonden om te vertrekken, is het gelukt en mochten we langskomen. Dus de tomtom ingevuld richting Bielefeld en na enige uren waren we aangekomen bij een heel vriendelijk echtpaar die meerdere hanen over hadden. Eén daarvan werd in een vrij grote doos gestopt, waarna ik mijn hart vasthield, omdat met een oud mes luchtgaten in de doos werden geprikt.

Het ras Dresdener is omstreeks 1950 door Alfred Zumpe gefokt en erkend in de Duitse stad Dresden. Ze zijn gefokt uit buff Wyandottes, Rhode Island Reds en New Hampshires. De hen die ik als eerste met deze haan heb gekruist -ik had geen zin om nogmaals een rit door Duitsland te maken-, was een New Hampshire hen die ik ergens op de Veluwe had gekocht. Het kleurverschil zit hem in de driekleur van beide rassen, die is bij de Dresdener iets minder geaccentueerd dan bij de new Hampshire. Nog een verschil is de kamvorm. De Dresdeners hebben nl. een rozekam en de Hamps hebben een enkele kam. Ook heeft de rug-staartlijn van de Hamps meer een U-vorm, terwijl de Dresdeners de staart schuin oplopend naar achteren dragen. De eerste kruising viel mij niet tegen, al waren er kuikens bij met beide kamvormen en de kleur was wat aan de lichte kant. Na enige jaren met streng geselecteerde dieren te hebben doorgefokt,

De fraaie haan die ik geruild heb.

kwam ik erachter dat een liefhebber in de Achterhoek, net over de Duitse grens, een aantal hennen en meerdere hanen had aangeschaft. Ik heb toen mijn Pankoke haan geruild tegen de fraaie haan op deze foto. Zodoende kon ik weer enige jaren verder. Omdat bij de diverse beschrijvingen van het ras staat dat het goede leggers zijn die wel 240 eieren op jaarbasis kunnen leggen, moet ik helaas schrijven dat dit absoluut een fabel is. Ze leggen niet beter dan het gemiddelde grote rashoen.

Door streng te selecteren en met verschillende generaties hennen terug te fokken met mijn raszuivere haan heb ik uiteindelijk hennen en hanen gefokt die op verschillende shows en bij verschillende keurmeesters prima predicaten hebben behaald. Eén hen werd op de Wieringerlandshow gekwalificeerd als

Het hok voor mijn dieren.

op één na fraaiste hen van alle aanwezige rassen. Minpuntje was dat de kamdoorn niet geheel de neklijn volgde, maar het uiterste puntje iets omhoog wees. Voor mij was het de kers op de taart dat ik op de laatst gehouden Noordshow in Assen met een hen ZG 95 en met mijn huidige haan met een F 96 huiswaarts kon keren. Dresdeners zijn vitale, rustige en zeer makke hoenders die weinig vliegneigingen hebben. Je kunt ze gemakkelijk houden achter gaas van maar 90 cm hoog. Ook heb ik nog nooit een valse haan bij dit ras aangetroffen. Ik hoop daarom nog jaren plezier te beleven aan dit fraaie ras.

Dank

Tot slot wil ik de redactie hartelijk bedanken voor de aandacht die zij via dit artikeltje hebben willen geven aan de grote Dresdeners, een in ons land zeldzaam hoenderras. <<